

4. Цікало В. Корпоративні права: поняття, ознаки та класифікація // *Право України*. – 2010. – № 11. – С. 102, 109
5. *Корпоративное право: учеб. для студ. Вузов, обучающихся по направлению «Юриспруденция» / Отв. ред. И.С. Шиткина*. – М.: ВолтерсКлувер, 2007. – 648с.
6. Кравчук В.М. *Корпоративне право. Науково-практичний коментар законодавства та судової практики*. – К., 2005. – 720 с.

Устінський А.В.

Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника, Юридичний інститут,
аспірант кафедри цивільного права

СПІВВІДНОШЕННЯ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ ТА ПОСЛУГ СОЦІАЛЬНИХ ГОТЕЛІВ

Зважаючи на комплексний характер готельної послуги, а також з метою проведення всебічного аналізу її правової природи слід дослідити співвідношення готельних послуг та деяких видів соціальних послуг.

Мова іде, насамперед про послуги так званих «соціальних готелів». Вважаємо, що готельні послуги та послуги соціальних готелів є різними за своєю правовою природою та правовим регулюванням.

Тому ми не можемо погодитися із позицією Н. Федорченко, що «особливим видом готелю є соціальний готель» [1, с. 172].

Відповідно до п.1.1. Типового положення про соціальний готель, що затверджене Наказом Міністерства праці та соціальної політики від 03.04.2006р. № 98 (далі – Положення про соціальний готель) соціальний готель – заклад соціального захисту для проживання бездомних осіб (далі – клієнти), який має у своєму складі окремі номери (кімнати) [2].

Клієнтами соціального готелю можуть бути бездомні особи у віці від 18 років, які працюють або мають інше постійне легальне джерело доходу, недостатнє для оренди (наймання), купівлі житла, які не мають медичних протипоказань та проживають на території України на законних підставах, у тому числі бездомні особи з дітьми. Правила користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг затверджені наказом Державної туристичної адміністрації України від 16 березня 2004 р. №19 (далі – Правила надання готельних послуг) [3], будь-яких обмежень щодо споживачів готельних послуг не містять.

Основними завданнями соціального готелю є: забезпечення бездомних осіб тимчасовим житлом; надання соціально-побутових та інформаційних послуг зазначеним особам. Тоді як, згідно Правил надання готельних послуг основним завданням готелів є надання послуг із тимчасового проживання.

Зарахування до соціального готелю здійснюється згідно з наказом директора готелю на підставі заяви особи, документа, що її посвідчує, та направлення центру реінтеграції з відповідними рекомендаціями. При цьому, Правила надання готельних послуг не вимагають будь-яких направлень чи проходження інших адміністративних процедур.

Режим роботи соціального готелю встановлюється засновником. А згідно Правил надання готельних послуг режим роботи готелю цілодобовий.

Граничний термін перебування клієнта у соціальному готелі встановлюється відповідно до укладеної між адміністрацією закладу та клієнтом угоди в кожному випадку індивідуально, враховуючи рекомендації фахівця із соціальної роботи (соціального працівника) центру реінтеграції, який надає направлення. Закон України «Про туризм», Правила надання готельних послуг не передбачають будь-яких граничних термінів перебування в готелі, а строки визначаються договором з врахуванням можливостей готелю.

Згідно Примірної угоди між соціальним готелем та клієнтом (Додаток 1 до пункту 2.6 Типового положення про соціальний готель) її предметом є соціально-побутові послуги на умовах, визначених цією Угодою.

Крім того, п. п. 1.1., 1.2. Інструкції про організацію надання соціально-медичних послуг та проведення санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів у закладах соціального захисту для бездомних громадян та осіб, звільнених з місць позбавлення волі, передбачено, що вона регулює порядок забезпечення соціально-медичним обслуговуванням бездомних громадян та осіб, звільнених з місць позбавлення волі, та дотримання державних санітарно-гігієнічних норм і протиепідемічних правил у закладах соціального захисту для бездомних громадян та осіб, звільнених з місць позбавлення волі. Одним із видів таких закладів вважається соціальний готель [4].

Виходячи із наведеного соціальний готель не може бути особливим видом готелю. Послуги соціального готелю носять соціально-побутовий характер, і не є предметом цивільно-правового регулювання. Посе-

лення в соціальний готель здійснюється в адміністративному порядку, не зважаючи на формальну наявність договору.

Таким чином послуги соціальних готелів практично не мають нічого спільного із готельними, крім назви і не можуть розглядатися як готельні послуги.

1. Федорченко Н.В. Цивільно-правові проблеми надання готельних послуг / Н.В. Федорченко // *Часопис Київського університету права*. – 2010. – № 4. – С. 169-174.
2. Типове положення про соціальний готель затверджене Наказом Міністерства праці та соціальної політики від 03 квітня 2006р. № 98 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
3. Правила користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг затверджені наказом Державної туристичної адміністрації України від 16 березня 2004 р. №19 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
4. Інструкція про організацію надання соціально-медичних послуг та проведення санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів у закладах соціального захисту для бездомних громадян та осіб, звільнених з місць позбавлення волі затверджена спільним Наказом Міністерства праці та соціальної політики та Міністерства охорони здоров'я «Про затвердження нормативно-правових актів щодо надання соціально-медичних послуг бездомним громадянам та особам, звільненим з місць позбавлення волі» від 24.01.2007 № 28/26 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

Федорончук А.В.

Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника, Юридичний інститут,
аспірант кафедри цивільного права

СТРАХУВАННЯ РЕЧІ, ПЕРЕДАНОЇ У ПРОКАТ

На сьогоднішній день відносини, що виникають з приводу страхування майна, яке передається у користування за договорами найму (оренди), перебувають на стадії активного формування, а тому потребують своєчасного та адекватного правового оформлення. Зважаючи на те, що за договором прокату наймодавцем є особа, яка здійснює підприємницьку діяльність з передання речей у найм, досить цікавим є питання щодо визначення особливостей страхування речі, переданої у прокат.

У параграфі 2 главі 58 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), який присвячений прокату, відсутні норми про страхування речі, переданої у прокат. Дана проблема вирішена у статті 771 ЦК України,